

Mediji in informacije

Splošno sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 19/17
Luxembourg, 28. februar 2017

Sklepi Splošnega sodišča v zadevah T-192/16, T-193/16 in T-257/16
NF, NG in NM/Evropski svet

Splošno sodišče Evropske unije se je izreklo za nepristojno za odločanje o tožbah treh prosilcev za azil zoper Izjavo EU-Turčija, katere namen je reševanje migracijske krize

Tega akta namreč ni sprejela institucija Evropske unije

Izjava, v kateri je pojasnjeno, kako nameravajo države članice Unije in Turčija reševati sedanjo migracijsko krizo in se boriti proti trgovini z ljudmi med Turčijo in Grčijo (Izjava EU-Turčija), je bila 18. marca 2016 objavljena v obliki sporočila za javnost na skupni spletni strani Evropskega sveta in Sveta Evropske unije¹. Bistvene točke te izjave so:

- vsi novi migranti brez urejenega statusa, ki bodo na grške otoke prišli prek Turčije od 20. marca 2016 naprej, bodo vrnjeni v Turčijo;
- migranti, ki bodo prispeli na grške otoke, bodo ustrezno registrirani in grški organi bodo vse prošnje za azil obravnavali posamično v skladu z Direktivo o azilnih postopkih²;
- migranti, ki za azil ne bodo zaprosili oziroma migranti, katerih prošnja za azil je bila ocenjena kot neutemeljena ali nedopustna, bodo vrnjeni v Turčijo;
- za vsakega Sirca, vrnjenega v Turčijo z grških otokov, bo iz Turčije v Unijo premeščen drug Sirec.

Dva pakistanska in en afganistanski državljani so iz Turčije prišli v Grčijo, kjer so vložili prošnje za azil. V teh prošnjah so navedli, da obstaja nevarnost, da bodo v primeru vrnitve v svojo matično državo iz različnih razlogov preganjani. Ob upoštevanju možnosti vrnitve v Turčijo na podlagi „Izjave EU-Turčija“ v primeru zavrnitve njihovih prošenj za azil so se te osebe odločile, da pri Splošnem sodišču Evropske unije vložijo tožbo, da bi izpodbijale zakonitost „Izjave EU-Turčija“. Po mnenju teh prosilcev za azil je ta izjava mednarodni sporazum, ki ga je Evropski svet kot institucija, ki deluje v imenu Unije, sklenil z Republiko Turčijo. Menijo predvsem, da ta sporazum krši pravila Pogodbe DEU v zvezi s sklenitvijo mednarodnih sporazumov s strani Unije. Evropski svet pa je vložil ugovor na podlagi člena 130 Poslovnika Splošnega sodišča, v katerem je zatrdil, da to sodišče za odločanje o tožbah ni pristojno.

Splošno sodišče se je v sklepih, sprejetih tega dne, izreklo za nepristojno za odločanje o tožbah na podlagi člena 263 PDEU in jih je zato zavrglo.

V teh sklepih je Splošno sodišče najprej poudarilo, da so bile v sporočilu za javnost z dne 18. marca 2016 nenatančnosti v zvezi z opredelitvijo avtorjev „Izjave EU-Turčija“, ker je v njem navedeno, prvič, da je Unija, in ne njene države članice, odločila o dodatnih točkah ukrepanja iz te izjave in, drugič, da so se s turškim predstavnikom na srečanju 18. marca 2016, na podlagi katerega je bilo izdano to sporočilo za javnost, sestali „člani Evropskega sveta“.

¹ Sporočilo za javnost št. 144/16.

² Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL L 180, 29.6.2013, str. 60).

Splošno sodišče pa je menilo, da dokazi, ki jih je predložil Evropski svet in ki se nanašajo na zaporedna srečanja o migracijski krizi leta 2015 in 2016 med voditelji držav oziroma vladami držav članic s turškim predstavnikom, kažejo na to, da se s Turčijo o tem, tudi 18. marca 2016, ni pogajala Unija, temveč njene države članice kot akterji mednarodnega prava.

V zvezi s tem je Splošno sodišče zlasti ugotovilo, da več uradnih dokumentov, ki jih je izdal Evropski svet, potrjuje, da sta bila 17. In 18. marca 2016 vzporedno organizirana dva ločena dogodka na sedežu te institucije v Bruslju ob prisotnosti predstavnikov držav članic Unije, ki so se sestali na ravni voditeljev držav oziroma vlad. Ta dva dogodka sta s pravnega, protokolarnega in organizacijskega vidika ubrala različni poti. Tako je, prvič, 17. marca potekala seja Evropskega sveta kot institucije Unije ob sodelovanju teh predstavnikov držav članic, ki so delovali kot člani te institucije. Drugič, naslednji dan je potekalo srečanje mednarodnega vrha ob prisotnosti predsednika vlade Republike Turčije in istih predstavnikov držav članic, ki so tokrat delovali kot voditelji držav oziroma vlad.

Splošno sodišče je štelo, da je 18. marca 2016, ko so se voditelji držav oziroma vlad držav članic sestali s turškim predstavnikom v zvezi z migracijsko krizo in sprejeli „Izjavo EU-Turčija“, katere bistvene točke so bile povzete v sporočilu za javnost z istega dne, šlo za zadnjenavedeno delovanje.

Splošno sodišče je zato menilo, da se **niti Evropski svet niti nobena druga institucija Unije ni odločila skleniti sporazuma s turško vlado v zvezi z migracijsko krizo**. Ker ni akta institucije Unije, katerega zakonitost bi lahko nadziralo na podlagi člena 263 PDEU, **se je Splošno sodišče izreklo za nepristojno za odločanje o tožbah treh prosilcev za azil**.

Zaradi celovitosti, ob upoštevanju sklicevanja v „Izjavi EU-Turčija“ na dejstvo, da sta se „[Unija] in [Republika] Turčija [...] dogovorili o [...] dodatnih točkah ukrepanja“, Splošno sodišče meni, da **tudi ob predpostavki, da je bil mednarodni sporazum lahko neformalno sklenjen na srečanju 18. marca 2016**, kar so Evropski svet, Svet Evropske unije in Evropska komisija v obravnavani zadevi zanikali, **bi bil ta sporazum sklenjen med voditelji držav oziroma vlad držav članic Unije in predsednikom turške vlade**. V okviru tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU, pa Splošno sodišče ni pristojno za odločanje o zakonitosti mednarodnega sporazuma, ki ga sklenejo države članice.

OBVESTILO: Zoper odločbo Splošnega sodišča je mogoče v dveh mesecih od njene vročitve pri Sodišču vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Splošnega Sodišča.

Celotno besedilo sklepov ([T-192/16](#), [T-193/16](#) in [T-257/16](#)) je objavljeno na spletni strani CURIA.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793